

สรุปและขอเสนอแนะ

สรุป

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการฝึกความไวในการรับรู้ ที่มีต่ออัตโนมัติ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาร่างกายวัตถุประสงค์เพื่อจะทดสอบว่า การฝึกความไวในการรับรู้ จะมีผลกระทบเปลี่ยนแปลงอัตโนมัติหรือไม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสังกัดคณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครุศาสตร์ จำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาสังกัดคณะวิชาครุศาสตร์ จำนวน 376 คน ทำแบบวัดอัตโนมัติและคัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนจากการแบบสอบถามคำว่าคะแนนเฉลี่ย จำนวน 64 คน และทำการสุ่มโดยวิธี Simple random Sampling ให้เหลือเพียง 16 คน แล้วจึงสุ่มช้ำอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง 8 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 5 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามวัดอัตโนมัติของ สีทธิโชค วราณุสันติคุณ ซึ่งสร้างจากแบบสอบถามของ ปีแอร์ และ แฮริส (Pier and Harris) เป็นแบบมาตราประಮานค่า (Self Rating Scale) ประกอบด้วยข้อความ 48 ข้อ เป็นการวัดอัตโนมัติ 3 ด้าน คือ ด้านคุณค่าของตนเอง เกี่ยวกับความสัมฤทธิ์ผล ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

วิธีการวิจัย

1. ทำการวัดอัตตน์โดยใช้แบบสอบถามของ สินธิ์โศ วรรณสันติกุล
2. กำหนดแนวทางในการฝึกความไวในการรับรู้ โดยชี้ให้เห็นถึงภาระหน้าที่และภูมิปัญญา ที่สมาชิกจะต้องปฏิบัติในกลุ่ม รวมทั้งชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกครั้งนี้
3. ดำเนินการฝึกความไวในการรับรู้ โดยผู้จัดทำหน้าที่เป็นผู้ประสานกลุ่ม (Facilitator) ในเวลาทั้งหมด 12 ครั้ง ๆ ละ 2.30 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง หลังจากนั้นให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามวัดอัตตน์ในหัวข้อ จึงนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์
4. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการทางสถิติ หากเฉลี่ย ส่วนเบื้องเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้ค่า t (t-test)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า กลุ่มที่ได้รับการฝึกความไวในการรับรู้และกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกความไวในการรับรู้ มีคะแนนอัตตน์ในหัวข้อ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอเสนอแนะ

1. ควรจะได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการฝึกความไวในการรับรู้ทั่วไปอัตตน์ในหัวข้อ อีก โดยกำหนดเวลาการฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่าง และเครื่องมือวัดในแต่ละครั้ง ไปจากการวิจัยครั้งนี้ เพื่อทดสอบผลของการวิจัย และอาจจะทำให้พบผลการวิจัยที่แตกต่างออกไป
2. ควรจะศึกษาผลของการฝึกความไวในการรับรู้ กับบุคคลทางอายุและทางเพศ และสติปัญญา เพื่อทดสอบคุณภาพ อายุ เพศ และสติปัญญา เป็นองค์ประกอบสำคัญหรือไม่ของการเปลี่ยนแปลงเชิงพัฒนาการในด้านอัตตน์ โดยวิธีการฝึกความไวในการรับรู้

3. ควรจะได้ทำการวิจัย เปรียบเทียบประสิทธิภาพของการฝึกความไวในการรับรู้ กับวิธีการทางจิตวิทยาอื่น ๆ เช่นการให้ทำตามแบบอย่าง (Modeling) และการใช้วิธีการปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) ตามแนวพัฒนาระบบนิยม เป็นต้น

4. ควรจะได้จัดการฝึกความไวในการรับรู้เป็น 2 ช่วง คือ ในช่วงแรกเป็นการสร้างความคุ้นเคยสินเทศณ และเป็นการเรียนรู้ซึ่งกันและกันโดยผ่านกิจกรรม ช่วงที่ 2 จึงเป็นช่วงที่ผู้เข้ารับการฝึกจะต้องเบิดແຍตัวเองเกี่ยวกับ ความคิด ความรู้สึกและหากไม่มีความสินเทศณเท่าที่ควร ควรเบิดແຍตัวเองก็คงจะเกิดขึ้นได้ยาก นอกจากนี้ควรยืดเวลาให้มากขึ้น กว่าเดิม

